

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av 20 § i inkomstskattelagen och 8 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att inkomstskattelagen och lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet ändras.

Propositionen anknyter till regeringens proposition om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag, i vilken det föreslås lagstiftning om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag samt vissa ändringar i reglering som gäller insättningsgarantifonden.

Inkomstskattelagen föreslås bli ändrad så att den stabilitetsfond utanför statsbudgeten som avses i den lag om myndigheten för finansiell stabilitet som ska utfärdas och som består av resolutionsfonden och insättningsgarantifonden är befriad från inkomstskatt i inkomstbeskattningen. Eftersom lagen om statens säkerhetsfond upphävs samtidigt som lagstiftningen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag träder i kraft, föreslås att statens säkerhetsfond slopas i förteckningen över samfund som är befriade från inkomstskatt.

Lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet föreslås bli ändrad så att de

EU:s stabilitetsavgifter som ska betalas till resolutionsfonden med stöd av Europeiska unionens resolutionsförordning samt de nationella stabilitetsavgifterna är avdragbara vid beskattningen av kreditinstitut och värdepappersföretag. Även de insättningsgarantiavgifter och insättningsgarantisystemets avslutningsavgifter som inlåningsbankerna i enlighet med lagen om myndigheten för finansiell stabilitet överför till insättningsgarantifonden föresås bli avdragbara. De lagstadgade överföringar som inlåningsbanker gör till insättningsgarantifond enligt kreditinstitutslagen är redan i detta nu avdragbara i inlåningsbankens beskattning.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2015 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2015. Lagarna tillämpas första gången vid beskattningen för 2015. På överföring av de medel som fanns i statens säkerhetsfond vid lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Allmänt

Förslagen till ändringar i skattelagstiftningen anknyter till den regeringsproposition som samtidigt med denna proposition lämnas till riksdagen med förslag till lag om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och vissa lagar i samband med den samt om godkännande av avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden samt till lag om genomförande av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen, nedan *regeringspropositionen om resolution*.

1.2 Bankskatt som tagits ut från och med 2013

Med stöd av lagen om tillfällig bankskatt (986/2012) tas bankskatt ut skatteåren 2013–2015. Bankskattens storlek grundar sig på summan av inlåningsbankens riskvägda poster enligt kapitaltäckningsanalysen vid utgången av föregående kalenderår. De finländska inlåningsbankerna är skyldiga att betala bankskatt. Enligt lagens förarbeten är avsikten inte att lagen om tillfällig bankskatt ska vara i kraft samtidigt som bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv om krishantering.

Intäkten från bankskatten har bokförts som reservationsanslag i statsbudgeten.

Bankskattens sammanlagda inflöde 2013 och 2014 är 271 miljoner euro.

Bankskatten är inte avdragbar i betalarens inkomstbeskattning.

1.3 Statens säkerhetsfond

Genom lagen om statens säkerhetsfond (379/1992) grundades 1992 statens säkerhetsfond för förvaltningen av bankkrisen och bankstödet. Fonden är en utanför statsbudgeten stående fond med uppgift att trygga stabiliteten i inlåningsbankernas verksamhet.

Statens säkerhetsfond är befriad från inkomstskatt.

I statens säkerhetsfond ingår de medel som beviljas fonden i statsbudgeten och dessutom de medel som fås från fondens verksamhet. Inlåningsbankerna och de övriga kreditinstituten har inte överfört medel till statens säkerhetsfond.

1.4 Inlåningsbankernas frivilliga säkerhetsfonder

Enligt 13 kap. i kreditinstitutslagen (610/2014) kan en inlåningsbank frivilligt höra till en säkerhetsfond med vilkens medel tryggas stabiliteten i verksamheten för de banker som hör till fonden. Säkerhetsfonden kan kräva årliga riskbaserade garantiavgifter av medlemmarna. Det finns endast några sådana frivilliga säkerhetsfonder.

De lagstadgade överföringarna till de säkerhetsfonder som avses i kreditinstitutslagen är avdragbara i inlåningsbankens beskattning. De garantiavgifter som bankerna betalar till säkerhetsfonder har i rättspraxisen ur fondens synvinkel ansetts vara kapitalinvestering och därmed inte beskattningsbar inkomst (HFD 1978 II 522). Säkerhetsfonder har annars beskattats normalt i enlighet med lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968, *näringskattelagen*).

1.5 Insättningsgarantifonden

Bestämmelser om insättningsgarantifonden finns i 14 kap. i kreditinstitutslagen. Samtliga inlåningsbanker måste höra till insättningsgarantifonden, som finns i anslutning till Finansbranschens Centralförbund. Beslut om fonden fattas av fondens delegation och av den styrelse som delegationen utser. Delegationen utser insättningsgarantifondens medlemsbanker. Inlåningsbankerna betalar garantiavgifter till insättningsgarantifonden. Garantiavgifterna är inte skatter eller avgifter av skattenatur. De eventuella ersättningar som betalas av fonden betalas direkt till insättarna.

De lagstadgade överföringarna till den insättningsgarantifond som avses i kreditinstitutslagen är avdragbara i inlåningsbankens beskattning. År 2012 började insättningsga-

rantifonden betraktas som ett allmännyttigt samfund i beskattningspraxisen. Ett allmännyttigt samfund är skattepliktigt endast för inkomster som ska anses komma från näringsverksamhet och för vissa fastighetsinkomster. Placeringsintäkter som insättningsgarantifonden har fått har inte ansetts vara fondens beskattningsbara inkomst. Det finns inte någon rättspraxis i frågan.

2 Bedömning av nuläget och de viktigaste förslagen

2.1 Bakgrund

Med lagförslagen i regeringspropositionen om resolution är avsikten att genomföra Europeiska unionens resolutionsdirektiv, direktivet om ändring av insättningsgarantidirektiv (Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU om insättningsgarantisystem (omarbetning), vilket ersätter direktiv 94/19/EG med ändringsdirektiv 2009/14/EG), göra de ändringar i den nationella lagstiftningen som orsakas av ikraftträdandet av unionens resolutionsförordning samt sätta i kraft det avtal som ingåtts om en gemensam resolutionsfond. I regeringspropositionen om resolution föreslås även vissa andra ändringar som anknyter till insättningsgarantifonden.

De förslag till ändringar av den skattelagstiftning som anknyter till resolution inom finansbranschen i denna proposition är centralt knutna till den stabilitetsfond som grundas genom lagen om myndigheten för finansiell stabilitet, vilken består av resolutionsfonden och insättningsgarantifonden, till fondens ställning vid beskattningen samt till avdragsrätten i beskattningen för avgifterna till fonden.

I Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, nedan *re-*

solutionsdirektivet, finns bestämmelser om gemensamma harmoniserade minimiregler för resolution inom EU. Lagstiftningen i enlighet med resolutionsdirektivet ska i huvudsak genomföras i medlemsstaterna den 1 januari 2015.

Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010, nedan *EU:s resolutionsförordning*, inrättas en gemensam resolutionsfond.

EU:s resolutionsförordning kompletterar det mellanstatliga avtalet mellan medlemsstaterna i euroområdet och de övriga medlemsstaterna som har anslutit sig avtalet. I avtalet ingår bestämmelser om överföring av de avgifter som medlemsstaterna tar ut till en gemensam resolutionsfond samt en stegvis sammanföring av de nationella delarna av fonden under en övergångsperiod på åtta år.

Enligt artikel 103.7 i resolutionsdirektivet får kommissionen anta delegerade akter och bestämmelser om genomförande i fråga om beaktande av det avgiftsskyldiga institutets riskprofil vid bestämmandet av stabilitetsavgift. Kommissionen har ännu inte antagit delegerade akter och bestämmelser om genomförande, varför riskrelaterade faktorerna för stabilitetsavgiften ännu inte är kända.

2.2 Den föreslagna stabilitetsfonden och de avgifter som ska betalas till den

Enligt den regeringsproposition om resolution där förslaget om lag till myndigheten för finansiell stabilitet ingår ska Verket för finansiell stabilitet grundas, som administrerar den stabilitetsfond, vilken är en sådan fond som står utanför statsbudgeten som avses i 87 § i grundlagen. Som en fond utanför statsbudgeten är stabilitetsfonden inte en från staten avskild juridisk person.

Enligt 1 kap. 2 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet består stabilitetsfonden av två delar: resolutionsfonden för stabilitetsavgifter och insättningsgarantifonden

för insättningsgarantiavgifter. Enligt regeringspropositionen om resolution ska de medel som tas ut för resolution och insättningsgaranti skiljas åt i bokföringen trots att fonderna har en gemensam administration.

De avgifter som ska överföras till resolutionsfonden är EU:s stabilitetsavgifter och stabilitetsavgifterna.

Enligt EU:s resolutionsförordning är kreditinstituten skyldiga att betala avgifter som används för finansieringen av kostnaderna för kreditinstituts resolution. Enligt lagen om myndigheten för finansiell stabilitet kallas dessa avgifter för EU:s stabilitetsavgifter. De stabilitetsavgifter som tas ut av kreditinstituten till resolutionsfonden överförs årligen av Verket för finansiell stabilitet från den nationella resolutionsfonden till EU:s gemensamma resolutionsfond. Avgiftsskyldiga kreditinstitut är de kreditinstitut som avses i 1 § 1 mom. i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag. Avgiftsskyldiga är därmed inlåningsbanker och övriga kreditinstitut. Storleken på de stabilitetsavgifter som ska betalas klarnar först sedan kommissionen har antagit en delegerad rättsakt och bestämmelser om genomförande i fråga om beaktandet av riskprofilen för ett avgiftsskyldigt institut vid fastställandet av stabilitetsavgiften. Enligt regeringspropositionen om resolution är utgående från kommissionens icke riskvägda preliminära beräkningar de finländska kreditinstitutens betalningsandel av EU:s gemensamma resolutionsfond totalt ca 2,2 procent, dvs. ca 1,2 miljarder euro.

De största värdepappersföretagen omfattas av tillämpningsområdet för resolutionsdirektivet, men som utgångspunkten omfattas de inte av tillämpningsområdet för EU:s resolutionsförordning. De avgifter som tas ut av finländska värdepappersföretag blir därmed kvar i den nationella resolutionsfonden och förs inte över till EU:s gemensamma resolutionsfond. Enligt 1 kap. 3 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet benämns dessa avgifter stabilitetsavgifter. För närvarande finns det tio värdepappersföretag i Finland som omfattas av den avgiftsskyldighet som avses i direktivet. Enligt regeringspropositionen om resolution ska målnivån för den nationella resolutionsfonden som består

av värdepappersföretagens avgifter enligt dagens uppgifter bli mycket liten.

Bestämmelser om insättningsgarantifonden ska finnas i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet. Inlåningsbankerna ska vara skyldiga att betala insättningsgarantiavgifter till insättningsgarantifonden och nya inlåningsbanker ska betala insättningsgarantisystemets anslutningsavgift. Insättningsgarantiavgiften är en avgift som årligen ska betalas till insättningsgarantifonden. Enligt regeringspropositionen om resolution ska den nya insättningsgarantifond som förvaltas av Verket för finansiell stabilitet byggas upp under en övergångsperiod på tio år genom att insättningsgarantin på miniminivå, 0,8 procent av de garanterade insättningarna, överförs till den nya insättningsgarantifonden i form av inlåningsbankernas insättningsgarantiavgifter eller genom att den gamla insättningsgarantifonden överför medlen till den nya fonden. En ny inlåningsbank ska betala insättningsgarantisystemets anslutningsavgift, eftersom en ny inlåningsbank omedelbart får tillgång till insättningsgarantin trots att den inte från början har deltagit i finansieringen av den. De avgifter som betalats till insättningsgarantifonden kan inte betalas tillbaka till inlåningsbankerna. Från ingången av 2015 betalas inte längre några insättningsgarantiavgifter till den gamla insättningsgarantifonden.

I regeringspropositionen om resolution föreslås inga ändringar i de bestämmelser i kreditinstitutslagen som gäller inlåningsbankernas frivilliga säkerhetsfonder.

Tillfällig bankskatt

I regeringspropositionen om resolution föreslås att lagen om tillfällig bankskatt upphävs den första januari 2015. Bankskatt ska inte längre betalas skatteåret 2015.

Enligt budgetpropositionen för 2015 intäktsförs 100 miljoner euro av de medel som samlats in i form av bankskatt i statsbudgeten. Till stabilitetsfonden överförs 166 miljoner euro. Enligt regeringspropositionen om resolution ska de medel som överförs till stabilitetsfonden från och med 2015 användas för betalningen av de årliga andelarna av stabilitetsavgiften för de inlåningsbanker som har betalat bankskatt i proportion

till deras betalningsandelar. Beloppet minskar skyldigheten för de inlåningsbanker som har betalat bankskatt att betala EU:s stabilitetsavgift 2015 och delvis 2016.

Statens säkerhetsfond

Avsikten är att lagen om statens säkerhetsfond upphävs samtidigt som lagstiftningen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag genomförs. Fondens medel intäktsförs i statsbudgeten. Enligt regeringspropositionen om resolution intäktsförs penningmedlen i statens säkerhetsfond i statsbudgeten och de aktier som fonden äger i egendomsförvaltningsbolaget Omaisuudenhoitoyhtiö Arsenal Oy överförs till finansministeriet.

2.3 Förslag till ändring av skattelagstiftningen

Den skattemässiga ställningen för stabilitetsfonden

Enligt lagen om myndigheten för finansiell stabilitet är den stabilitetsfond som ska grundas i Finland en sådan fond utanför statsbudgeten som avses i 87 § i grundlagen. Fonden består av två delar, resolutionsfonden och insättningsgarantifonden.

Enligt 3 § i inkomstskattelagen (1535/1992) avses med samfund bl.a. staten och dess inrättningar samt andra juridiska personer eller för särskilt ändamål förbehållna förmögenhetskomplex som är jämförbara med de samfund som nämns i paragrafen.

Staten och dess inrättningar betalar skatt endast på inkomst av deras gårdsbruksenheter och övriga fastigheter som kan jämföras med dem, på inkomst av sådana övriga fastigheter som inte används för allmänna ändamål samt med vissa begränsningar på inkomst av industriell och annan rörelse som kan jämföras med privata företag. Skatt betalas då i enlighet med den sänkta inkomstskattesats som avses i 124 § 3 mom. i inkomstskattelagen. Som en del av staten kan den stabilitetsfond som ska grundas därmed vara skattskyldig för sina inkomster närmast i sådana fall att fondens verksamhet betraktas

som näringsverksamhet eller den får inkomster från fastigheter. Det är även möjligt att fonden anses vara ett sådant för särskilt ändamål förbehållet förmögenhetskomplex som på det sätt som avses i 3 § i inkomstskattelagen betraktas som ett från staten fristående samfund i inkomstbeskattningen. I det fallet är fonden i princip skattskyldig för alla sina inkomster i enlighet med de allmänna principerna. I praktiken har fonder utanför statsbudgeten dock inte ansetts vara separat skattskyldiga.

När resolutionsfondens karaktär beaktas som en fond som baserar sig på reglerna i direktivet, som till stor del är en övergångsfas i överföringen av de medel som tas ut av kreditinstituten till den gemensamma resolutionsfonden på EU-nivå, är det motiverat att stabilitetsfonden är ett skattefritt samfund. Detta klargör oklarheten om fonden är ett från staten fristående separat skattesubjekt och om verksamheten kan anses vara näringsverksamhet för vilken även staten är skattskyldig. Även insättningsgarantifondens rättsliga ställning ändras. På samma sätt som resolutionsfonden torde inte heller insättningsgarantifonden som en fond utanför statsbudgeten kunna betraktas som separat skattskyldig från staten. För tydlighetens skull är det dock motiverat att separat lagstifta om skattefriheten för insättningsgarantifonden.

Juridiskt sett ingår resolutionsfonden och insättningsgarantifonden i samma fond, stabilitetsfonden. Det föreslås att förteckningen över skattefria samfund i 20 § i inkomstskattelagen kompletteras med stabilitetsfonden, vilken består av resolutionsfonden och insättningsgarantifonden.

När medel överförs från nuvarande insättningsgarantifond till den nya insättningsgarantifond som avses i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet är den nya insättningsgarantifonden inte skyldig att betala överlåtelseskatt på överföringen av de eventuella tillgångar som omfattas av lagen om överlåtelseskatt (931/1996), med beaktande av att stabilitetsfonden inte är en från staten avskild juridisk person och staten enligt 2 § i lagen om överlåtelseskatt är befriad från överlåtelseskatt.

Avdragsrätten för stabilitetsavgifter och insättningsgarantiavgifter

Enligt regeringspropositionen om resolution har de EU:s stabilitetsavgifter som tas ut av kreditinstituten och de stabilitetsavgifter som tas ut av värdepappersföretagen från statsförfattningsrättslig synpunkt sett karaktären av en skatt. Även de insättningsgarantiavgifter som betalas till den nya insättningsgarantifond som administreras av myndigheten har från statsförfattningsrättslig synpunkt sett karaktären av en skatt. Skillnaden mellan skatter och avgifter är den att en avgift är ersättningen för en motprestation. Skatter har inte denna egenskap.

Det beskattningsbara resultatet för kreditinstitut och värdepappersföretag beräknas i enlighet med näringskattelagen. Avdragbara inom näringsverksamheten är enligt 7 § i näringskattelagen utgifter för inkomstens förvärvande och bibehållande samt därav härrörande förluster. Med utgifter avses i regel vederlag för anskaffning av ett företags olika produktionsfaktorer, dvs. naturliga avdrag. I näringskattelagen finns dessutom bestämmelser om vissa avdragbara poster, trots att dessa inte nödvändigtvis uppfyller kriterierna för naturliga avdrag. Avdragbara är t.ex. räntor för skuld på grund av näringsverksamhet liksom lagstadgade överföringar till de nuvarande insättningsgaranti- och säkerhetsfonderna.

Skatter och avgifter är avdragbara på samma sätt som andra utgifter när de kan anses bero på inkomstens förvärvande eller bibehållande. Om rätten att dra av vissa skatter finns uttryckliga bestämmelser. Fastighets-skatten är avdragbar till den del som den riktar sig till en fastighet som används i näringsverksamheten. Bankskatten är däremot inte avdragbar.

Varken resolutionsdirektivet eller bestämmelserna om en gemensam resolutionsmekanism för euroländerna tar ställning till rätten att dra av stabilitetsavgiften. I den tionde inledningsfrasen i det mellanstatliga avtalet om finansieringen av den gemensamma resolutionsfonden konstateras dock att parternas målsättning är att bevara jämlika verksamhetsförutsättningar och minimera de totala kostnader som skattebetalarna förorsakas på

grund av resolution, och att avtalsparterna när de fastställer de stabilitetsavgifter som ska betalas till resolutionsfonden och behandlingen av dem i skattehänseende beaktar den sammanlagda belastningen för varje enskild bankbransch. Det finns inte ännu någon kännedom om andra medlemsstaternas beslut.

De EU stabilitetsavgifter och stabilitetsavgifter som kreditinstituten och värdepappersföretagen betalar föreslås vara avdragbara utgifter vid beräkningen av näringsverksamhetens resultat. På samma sätt föreslås att de i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet avsedda överföringarna, insättningsgarantiavgifterna och insättningsgarantisystemets anslutningsavgifter till insättningsgarantifonden ska vara avdragbara vid beräkningen av näringsverksamhetens resultat för inlåningsbanker, vilket motsvarar bestämmelserna i den gällande lagen i fråga om rätten att dra av insättningsgarantiavgifter. I näringskattelagen ändras 8 § 11 punkten så att överföringar till insättningsgarantifonden slopas. Till 12 punkten i paragrafen fogas bestämmelser om att EU:s stabilitetsavgifter och stabilitetsavgifterna samt insättningsgarantiavgifterna och insättningsgarantisystemets anslutningsavgifter är avdragbara. De nämnda avgifterna har i näringskattelagen samma innehåll som i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet.

Lagen om tillfällig bankskatt

Lagförslaget om upphävande av lagen om bankskatt ingår i regeringspropositionen om resolution. Bankskatt ska inte längre betalas skatteåret 2015.

I 16 § 10 punkten i näringskattelagen finns bestämmelser om att betalad bankskatt inte är avdragbar i beskattningen. I lagen om tillfällig bankskatt bestäms att skatteåret är ett kalenderår. Vid inkomstbeskattningen av samfund bestäms skatteåret i enlighet med räkenskapsperiodens utgång. Eftersom det är möjligt att bankskatten för 2014 har betalats under en räkenskapsperiod som utgår först under kalenderåret 2015, föreslås det inte ännu i detta skede att bestämmelsen i näringskattelagen om att bankskatten inte får dras av, upphävs.

Statens säkerhetsfond

I regeringspropositionen om resolution föreslås att lagen om statens säkerhetsfond upphävs. Av denna orsak föreslås att bestämmelsen om skattefrihet för statens säkerhetsfond i 20 § i inkomstskattelagen slopas.

När lagen om statens säkerhetsfond upphävs intäktsförs fondens penningmedel i statsbudgeten och de aktier som fonden äger i egendomsförvaltningsbolaget Omaisuuudenhoitoyhtiö Arsenal Oy överförs till finansministeriet. På denna överföring tillämpas gällande lag, enligt vilken statens säkerhetsfond är befriad från inkomstskatt.

3 Propositionens konsekvenser

Enligt regeringspropositionen om resolution är utgående från kommissionens icke riskvägda preliminära beräkningar de finländska kreditinstitutens betalningsandel av EU:s gemensamma resolutionsfond totalt ca 2,2 procent, dvs. ca 1,2 miljarder euro. Både EU:s stabilitetsavgift och stabilitetsavgift tas ut redan från och med 2015.

De stabilitetsavgifter som ska överföras är avdragbara utgifter vid beräkningen av näringsverksamhetens resultat, varmed detta har en sänkande inverkan på de intäkter som flyter in från samfundsskatten. Den ekonomiska belastning som stabilitetsavgiften orsakar kreditinstitut och värdepappersföretag minskar i motsvarande grad.

I regeringspropositionen om resolution har beloppet för den årliga EU:s stabilitetsavgift som samlas in från kreditinstituten före de institutspecifika riskvikterna uppskattats vara cirka 135 miljoner euro. Eftersom kommissionen inte ännu har antagit delegerade akter och bestämmelser om genomförande, och riskprofilen för stabilitetsavgiften därmed ännu inte är känd, vet man inte det årliga beloppet för EU:s stabilitetsavgift.

Den nationella stabilitetsavgift som samlas in från värdepappersföretagen är för sin del liten. I regeringspropositionen om resolution beräknas den nationella resolutionsfonden i ljuset av de fakta som finns att tillgå för närvarande i sin helhet att vara endast ca 35 000 euro.

Till den del som medel som samlats in i form av bankskatt överförs till stabilitetsfond som ska grundas, används medlen från och med 2015 för betalningen av de årliga andelarna av stabilitetsavgiften för de inlåningsbanker som har betalat bankskatt i proportion till deras betalningsandelar. Därmed minskar avdragbarheten för stabilitetsavgiften intäkterna från den samfundsskatt som inflyter 2015 endast till den del som stabilitetsavgiften betalas av sådana kreditinstitut som inte har varit skyldiga att betala bankskatt. Enligt en preliminär bedömning ska effekten på intäkterna från samfundsskatten för skatteåret 2015 vara ca 2 miljoner euro. Under senare skatteår minskar avdragbarheten för stabilitetsavgiften enligt preliminära bedömningar intäkterna från samfundsskatten med 30 miljoner euro per år.

Avdragbarheten av insättningsgarantiavgifter påverkar också intäkterna från samfundsskatten. Med hänsyn till att insättningsgarantiavgifter enligt gällande lag är avdragbara och att inlåningsbankernas betalningsandelar till den nya insättningsgarantifonden kan täckas genom att den gamla insättningsgarantifonden överför medlen till den nya fonden, påverkar reglering av avdragbarhet i praktiken inte skatteintäkter och på motsvarande sätt inlåningsbankernas ekonomiska belastning.

Insättningsgarantifonden enligt gällande lag har betraktats som ett allmännyttigt samfund i beskattningspraxisen. Skattefriheten av den nya insättningsgarantifonden som en del av stabilitetsfonden utanför statsbudgeten inverkar därmed inte heller på intäkterna från samfundsskatten.

Regeringen har bestämt att andra skatteta-gare ska kompenseras till fullt belopp för de ändringar i skattegrunderna som inverkar på intäkterna från samfundsskatten, varför effekten på skatteintäkterna i sin helhet berör statens andel av samfundsskatten. Kommunerna och församlingarna kompenseras för ändringarna i skattegrunderna genom att den utdelning av samfundsskatten som föreskrivs i lagen om skatteredovisning (532/1998) ändras. Kompensationen betalas genom en höjning av kommunernas och församlingarnas utdelning i de fall då ändringarna i skat-

tegrunderna leder till minskade skatteintäkter.

Regeringen lämnar en separat proposition till riksdagen med förslag till de ändringar i utdelningen av samfundsskatten som för sin del beror på att stabilitetsavgiften föreskrivs avdragsgill.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet.

Utlåtande om propositionen har lämnats av Centralhandelskammaren, Finansbranschens Centralförbund rf, Finlands Kommunförbund rf, Företagarna i Finland rf, Skattebetalarnas Centralförbund rf och Skatteförvaltningen.

Propositionen har behandlats i delegationen för kommunalekonomi och kommunalförvaltning.

5 Samband med andra propositioner

Propositionen anknyter till den regeringsproposition om resolution som lämnas samti-

digt med denna. De ändringar i skattelagstiftningen som gäller stabilitetsfonden och de överföringar som ska göras till denna anknyter till ändringarna som gäller lagstiftningen om resolution inom finansbranschen, varför propositionen avses bli behandlad i samband med regeringspropositionen om resolution.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2015 och avses bli behandlad i samband med den.

6 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2015. Lagarna tillämpas första gången vid beskattningen för 2015.

När lagen om ändring av inkomstskattelagen träder i kraft och därefter tillämpas på överföringen av medlen i statens säkerhetsfond dock de bestämmelser som gällde den dag lagen trädde i kraft.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***1.****Lag****om ändring av 20 § i inkomstskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen (1535/1992) 20 § 1 mom. 1 punkten, sådan den lyder i lag 1736/2009, som följer:

20 §

Samfund som är befriade från inkomstskatt

Fria från skatt på inkomst är
1) Finlands Bank, Rundradion Ab, Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden, Nordiska miljöfinansieringsbolaget, Finnvera Abp, Fonden för industriellt samarbete Ab,

Jubileumsfonden för Finlands självständighet och stabilitetsfonden,

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2015.
På överföring av de medel som fanns i statens säkerhetsfond vid lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2.

Lag**om ändring av 8 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 8 § 1 mom. 11 punkten, sådan den lyder i lag 183/2014, samt
fogas till 8 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1001/1977, 661/1989, 1539/1992, 312/1997, 511/1998, 1168/2000, 1160/2002, 717/2004, 1077/2008, 471/2009, 183/2014 och 645/2014, en ny 12 punkt, i stället för den 12 punkt som upphävts genom lag 1168/2000, som följer:

8 §

Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro
 bland andra:

11) de lagstadgade överföringar som inlåningsbanker och utländska kreditinstituts filialer i Finland gör till de säkerhetsfonder som avses i kreditinstitutslagen liksom även de lagstadgade inbetalningar som värdepappersföretag, kreditinstitut, fondbolag och AIF-förvaltare samt utländska värdepappersföretags, kreditinstituts och fondbolags samt EES-baserade AIF-förvaltares filialer i Finland gör till den ersättningsfond för investerarskydd som avses i 11 kap. i lagen om investeringstjänster (747/2012),

12) de insättningsgarantiavgifter och de insättningsgarantisystemets anslutningsavgifter enligt lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (/) som inlåningsbanker betalar till insättningsgarantifonden samt de EU:s stabilitetsavgifter och stabilitetsavgifter enligt den nämnda lagen som kreditinstitut och värdepappersföretag betalar till resolutionsfonden.

Denna lag träder i kraft den 20 .
 Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2015.

Helsingfors den 25 september 2014

Statsminister

ALEXANDER STUBB

Finansminister *Antti Rinne*

*Bilagor
Parallelltexter*

1.

Lag

om ändring av 20 § i inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen (1535/1992) 20 § 1 mom. 1 punkten, sådan den lyder i lag 1736/2009, som följer:

Gällande lydelse

20 §

Samfund som är befriade från inkomstskatt

Fria från skatt på inkomst är

1) Finlands Bank, Rundradion Ab, Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden, Nordiska miljöfinansieringsbolaget, Finnvera Abp, Fonden för industriellt samarbete Ab, Jubileumsfonden för Finlands självständighet och *statens säkerhetsfond*,

Föreslagen lydelse

20 §

Samfund som är befriade från inkomstskatt

Fria från skatt på inkomst är

1) Finlands Bank, Rundradion Ab, Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden, Nordiska miljöfinansieringsbolaget, Finnvera Abp, Fonden för industriellt samarbete Ab, Jubileumsfonden för Finlands självständighet och *stabilitetsfonden*,

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2015.

På överföring av de medel som fanns i statens säkerhetsfond vid lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2.

Lag**om ändring av 8 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 8 § 1 mom. 11 punkten, sådan den lyder i lag 183/2014, samt fogas till 8 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1001/1977, 661/1989, 1539/1992, 312/1997, 511/1998, 1168/2000, 1160/2002, 717/2004, 1077/2008, 471/2009, 183/2014 och 645/2014, en ny 12 punkt, i stället för den 12 punkt som upphävts genom lag 1168/2000, som följer:

Gällande lydelse

8 §

Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro bland andra:

11) de lagstadgade överföringar som inlåningsbanker och utländska kreditinstituts filialer i Finland gör till *den insättningsgarantifond och* de säkerhetsfonder som avses i kreditinstitutslagen liksom även de lagstadgade inbetalningar som värdepappersföretag, kreditinstitut, fondbolag och AIF-förvaltare samt utländska värdepappersföretags, kreditinstituts och fondbolags samt EES-baserade AIF-förvaltares filialer i Finland gör till den ersättningsfond för investerarskydd som avses i 11 kap. i lagen om investeringstjänster (747/2012),

Föreslagen lydelse

8 §

Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro bland andra:

11) de lagstadgade överföringar som inlåningsbanker och utländska kreditinstituts filialer i Finland gör till de säkerhetsfonder som avses i kreditinstitutslagen liksom även de lagstadgade inbetalningar som värdepappersföretag, kreditinstitut, fondbolag och AIF-förvaltare samt utländska värdepappersföretags, kreditinstituts och fondbolags samt EES-baserade AIF-förvaltares filialer i Finland gör till den ersättningsfond för investerarskydd som avses i 11 kap. i lagen om investeringstjänster (747/2012),

12) *de insättningsgarantiavgifter och de insättningsgarantisystemets anslutningsavgifter enligt lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (/) som inlåningsbanker betalar till insättningsgarantifonden samt de EU:s stabilitetsavgifter och stabilitetsavgifter enligt den nämnda lagen, som kreditinstitut och värdepappersföretag betalar till resolutionsfonden.*

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2015.